

Sygn. akt IV CSK 22/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa H. W.
przeciwko L. S., S. K., M. A., M. A., A. S. i E. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 lipca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 marca 2015 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Powód H. W. w skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 marca 2015 r., opartej na zarzutach naruszenia art. 388 § 1 k.c., art. 233 i art. 233 w zw. z art. 229 k.p.c., uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie szeregu istotnych zagadnień prawnych. „Mianowicie rzeczą Sądu Najwyższego byłoby rozstrzygnięcie czy w istocie nie sposób jest mówić o występowaniu po stronie powoda sytuacji przymusowej, skoro, co ustalił Sąd I i podzielił te ustalenia Sąd II instancji, posiadał on liczne zobowiązania, namiętnie uprawiał hazard, cierpi na chorobę alkoholową i trwonił w owym czasie pieniądze, co skutkowało koniecznością natychmiastowej wręcz spłaty zobowiązań.” Skarżący podniósł także, że skargę można uznać za oczywiście uzasadnioną.

Pozwani w odpowiedzi na skargę wniesli o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powód nieskutecznie powołał się na przyczynę przyjęcia skargi do rozpoznania przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący nie sformułował zagadnienia prawnego w znaczeniu kwestii prawnej wywołującej poważne wątpliwości, której rozstrzygnięcie stwarza istotne trudności, świadczące o potrzebie zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. W uzasadnieniu wniosku

zamiast wartościowych jurydycznie argumentów mogących przekonać o występowaniu zagadnienia prawnego zostały zawarte uwagi autora skargi, odniesione do jego własnej po części wersji stanu faktycznego, dotyczące wykładni i stosowania art. 388 k.c. Skarżący, uzasadniając wniosek, zmierzał do poddania kontroli Sądu Najwyższego trafności jednego z zarzutów kasacyjnych oraz prawidłowości zaskarżonego rozstrzygnięcia, nie zaś wyjaśnienia konkretnego istotnego zagadnienia prawnego, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Powód nie wykazał także oczywistej zasadności skargi, a zatem przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż nie przedstawił żadnej argumentacji prawnej przekonującej o jej wystąpieniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy nie stwierdziwszy, by zachodziła przyczyna przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, odmówił jej przyjęcia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono wobec braku wniosku o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania i powiązanego z nim wniosku o zasądzenie tych kosztów.